

Părțile din procedura principală

Recurentă: Lesoochránárske zoskupenie VLK

Intimată: Obvodný úrad Trenčín

cu participarea: Biely potok a.s.

Dispozitivul

Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 9 alineatele (2) și (4) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, în măsura în care consacră dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă, în condiții care asigură un acces larg la justiție, a drepturilor conferite de dreptul Uniunii, în speță de articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din convenția menționată, unei organizații de protecție a mediului care îndeplinește cerințele impuse la articolul 2 alineatul (5) din această convenție, trebuie interpretat în sensul că se opune, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, unei interpretări a normelor de drept procedural național potrivit căreia o cale de atac împotriva unei decizii prin care se refuză unei astfel de organizații calitatea de parte la o procedură administrativă de autorizare a unui proiect care trebuie să fie realizat pe un sit protejat în temeiul acestei directive nu trebuie să fie examinată în mod necesar în timpul derulării acestei proceduri, care poate fi încheiată definitiv înainte de pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive cu privire la calitatea de parte, și este respinsă automat din momentul în care acest proiect este autorizat, obligând astfel organizația respectivă să introducă o cale de atac de un alt tip pentru a obține această calitate și pentru a supune unui control jurisdicțional respectarea de către autoritățile naționale competente a obligațiilor lor care decurg din articolul 6 alineatul (3) din directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad

(Cauza C-269/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 — Domeniu de aplicare material — Rețineri din pensiile legale pentru limită de vârstă, precum și din orice alt avantaj suplimentar — Articolul 13 — Stabilirea legislației aplicabile — Reședință într-un alt stat membru]

(2017/C 006/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Recurent: Rijksdienst voor Pensioenen

Intimat: Willem Hoogstad

cu participarea: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede prelevarea unor contribuții care au o legătură directă și suficient de pertinentă cu legile care reglementează domeniile de securitate socială enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 menționat, astfel cum a fost modificat, din prestații provenite din regimuri de pensii suplimentare, deși beneficiarul acestor pensii suplimentare nu are reședința în statul membru respectiv și se află, în aplicarea articolului 13 alineatul (2) litera (f) din același regulament, astfel cum a fost modificat, sub incidența legislației în domeniul securității sociale din statul membru în care are reședința.

(¹) JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Germania) – Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, în calitate de proprietar

(Cauza C-276/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (1) — Medicamente preparate industrial sau fabricate printr-o metodă care implică un proces industrial — Articolul 3 punctul 2 — Preparare oficală]

(2017/C 006/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hecht-Pharma GmbH

Pârât: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, în calitate de proprietar